електронного шлюзу взаємодії з НКП, який би дозволив уповноваженим слідчим та детективам подавати запити через внутрішні автоматизовані системи відповідних органів. Це мінімізує людський фактор, прискорить обробку інформації та підвищить прозорість процедур.

Перспективним напрямом розвитку координаційної ролі НКП є також посилення взаємодії у сфері розслідування злочинів із використанням віртуальних активів. Ураховуючи, що криптовалюти дедалі частіше використовуються для легалізації доходів, доцільним є поглиблення співпраці з European Cybercrime Centre (Європейський центр боротьби з кіберзлочинністю, EC3), який функціонує у структурі Європолу [6]. Створення в межах НКП спеціалізованої експертної групи, орієнтованої на аналіз транзакцій у блокчейн-мережах та відстеження цифрових активів, відповідало б сучасним викликам фінансової безпеки.

Таким чином, Національний контактний пункт Європолу в Україні виступає не лише технічним каналом зв'язку, а комплексним координаційним хабом, який поєднує інформаційний, аналітичний, процесуальний та технологічний виміри міжнародного співробітництва. Ефективність розслідування легалізації майна, одержаного злочинним шляхом, значною мірою залежить від здатності НКП забезпечити своєчасну інтеграцію національних зусиль із ресурсами європейського безпекового простору. Подальший розвиток його правового статусу, технічної інфраструктури та аналітичного потенціалу має розглядатися як один із пріоритетів удосконалення системи протидії фінансовій злочинності в умовах європейської інтеграції України.

1. Угода між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне та стратегічне співробітництво: Міжнародний документ від 14.12.2016. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_001-16#Text.

2. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-III. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text.

3. Regulation (EU) 2016/794 of the European Parliament and of the Council of 11 May 2016 on the European Union Agency for Law Enforcement Cooperation (Europol) and replacing and repealing Council Decisions 2009/371/JHA, 2009/934/JHA, 2009/935/JHA, 2009/936/JHA and 2009/968/JHA. URL: https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/794/oj/eng.

4. EU Serious and Organised Crime Threat Assessment (EU-SOCTA). URL: https://www.europol.europa.eu/publications-events/main-reports/socta-report.

5. European Financial and Economic Crime Centre (EFECC): official materials and analytical reports. URL: https://www.europol.europa.eu/about-europol/european-financial-and-economic-crime-centre-efecc.

6. European Cybercrime Centre – EC3. URL: https://www.europol.europa.eu/about-europol/european-cybercrime-centre-ec3.

Дмитро ФАСТ
аспірант кафедри
адміністративно-правових дисциплін
та публічного управління
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

ПІДВИЩЕННЯ МІЛІТАРИЗОВАНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

В умовах воєнних загроз, гібридних конфліктів та зростання безпекових ризиків питання адаптації системи державної служби до потреб національної безпеки набуває особливої актуальності. Одним із напрямів такої адаптації виступає підвищення рівня мілітаризованості державної служби, що передбачає посилення дисципліни, централізації управління, оперативності прийняття рішень та інтеграцію цивільних і військових механізмів координації.

Мілітаризованість у цьому контексті не означає повну військову трансформацію цивільної служби, а передбачає впровадження окремих принципів воєнної організації – чіткої ієрархії, підпорядкованості, стратегічного планування, системи швидкого реагування та підвищеної персональної відповідальності. Такі елементи дозволяють державному апарату

ефективніше діяти в умовах надзвичайного або воєнного стану.

Підвищення мілітаризованості державної служби може проявлятися у таких напрямах:

Інституційний вимір. Посилення координації між органами виконавчої влади та сектором безпеки і оборони, створення міжвідомчих штабів, впровадження кризового менеджменту.

Організаційний вимір. Скорочення процедур ухвалення рішень, підвищення рівня дисципліни, запровадження стандартів оперативного управління.

Кадровий вимір. Підготовка державних службовців до роботи в умовах криз, формування компетентностей стратегічного аналізу, управління ризиками та безпекового планування.

Нормативно-правовий вимір. Удосконалення правових механізмів функціонування органів влади в умовах воєнного стану, чітке визначення повноважень і відповідальності [1].

В умовах повномасштабної війни Україна продемонструвала необхідність швидкої мобілізації управлінських ресурсів, посилення централізації та зміцнення ролі безпекових інституцій. У цьому контексті мілітаризація окремих елементів державної служби сприяла підвищенню керованості системи, оперативності реагування на загрози та координації дій між центральними і місцевими органами влади.

Водночас надмірна мілітаризація несе потенційні ризики: зниження рівня відкритості та підзвітності, звуження демократичних процедур, концентрацію повноважень, послаблення громадського контролю. Тому важливо забезпечити баланс між вимогами безпеки та принципами демократичного врядування. Підвищення мілітаризованості має бути тимчасовим, функціонально обґрунтованим і чітко регламентованим законодавством.

У стратегічній перспективі доцільно формувати модель «адаптивної державної служби», яка поєднує гнучкість цивільного управління з готовністю до кризових ситуацій. Такий підхід передбачає розвиток професійної етики, культури відповідальності, системи внутрішнього контролю та постійного підвищення кваліфікації персоналу.

Отже, підвищення мілітаризованості державної служби може виступати важливим чинником забезпечення національної безпеки за умови дотримання принципів законності, пропорційності та демократичного контролю. Ефективна безпекова модель має поєднувати мобілізаційну готовність із збереженням засад правової держави та публічної підзвітності.

1. Capacity Building for Human Security. https://gppac.net/files/2019-02/CH%202.pdf.

Денис ХРИПУНОВ
аспірант кафедри
адміністративно-правових дисциплін
та публічного управління
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна)

НАПРЯМИ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ВІЙНИ

Повномасштабна війна суттєво трансформувала криміногенну ситуацію в Україні, створивши нові можливості для діяльності організованих злочинних груп. Воєнний стан, масштабні переміщення населення, гуманітарні потоки, зброя в цивільному обігу, руйнування інфраструктури та концентрація державних ресурсів у секторі оборони формують специфічне середовище ризиків. У цих умовах боротьба з організованою злочинністю стає важливою складовою забезпечення національної безпеки та внутрішньої стабільності держави.

Серед основних ключових загроз – активізація незаконного обігу зброї, торгівлі людьми, контрабанди гуманітарної допомоги, фінансових махінацій із бюджетними коштами, кіберзлочинності та корупційних схем у сфері відбудови. Окрему небезпеку становить використання злочинними мережами воєнної нестабільності для легалізації доходів і розширення міжнародних контактів.